

планини въ Европа сѫ Алпитѣ, които се простираятъ напрѣки сир. отъ з. къмъ и. и я прѣсичатъ почти прѣзъ срѣдата; отъ источната страна се доближаватъ Карпатските планини, а отъ къмъ ю. и. — Балканските, на които главниятъ клонъ държи посока отъ з. къмъ и., а другите клонове напълняватъ сички Балкански полуостровъ. И тѣй южните три части на Европа се отдѣлятъ съ планини отъ срѣдня Европа и на тѣзи части сѫ се развивали първите исторически народности въ Европа. Ако да не бѣха Европейските планини разположени по тази посока, нѣмаше да достигнатъ ни Гърци, ни Римляне такъвъ прочуто развитие, а тѣй сѫщо и другите народи отпослѣ да се явятъ съ такъвъ силенъ характеръ и високо развитие. Климатическите сгоди изобщо накарали тѣзи народи рано да имъ се въскрили умътъ, да турятъ основа на бѫдещето человѣческо развитие. Съвсѣмъ друго е положението на с-источната частъ на Европа, други й сѫ естественните условия, та затова тя държалъ и другъ място въ человѣческото развитие — другъ характеръ се и сложилъ въ жителите й. Нѣ това различие на Европа, сравнително съ различията, които се срѣщатъ въ другите части, е твърдѣ малко. По повърхнината на Европа не се срѣщатъ ни Австралийските планински високи поляни, които оградяватъ почти отъ сички страни вътрѣшната вдълбната поляна на Австралия, като съ стѣна; нито — Африканските плоски възвишения, които се отпускатъ отъ с. на вътре като стѣна на прѣдъ пѣсъчливата и камениста поляна; нѣма Азиатските дооблачни планини, които оградяватъ срѣдата на Азия, като съ твърдиня; нито пакъ Американските Кордилери, които прѣсичатъ отъ единийтъ до другиятъ край двѣтѣ Америки; най-послѣ, не се срѣщатъ Американските: савани, ляноси, селvasи и